

# Чырвоная звязда

ОРГАН КОСАЎСКАГА РК КП(б)Б І ВЫКАНКОМА РАЙСОВЕТА ДЭПУТАТАЎ ПРАЦОЎНЫХ

№ 48 (68)

ПЯДЗЕЛЯ, 18 лістапада

1945 г.

## Даклад В. М. МОЛАТАВА на ўрачыстым паседжанні Маскоўскага Совета 6 лістапада 1945 года\*)

Цяпер адбываецца выпрабаванне трываласці англа-савецка-амерыканскай антыгитлераўскай кааліцыі, якая складалася ў часе вайны. Ці акажацца гэтая кааліцыя такой жа моцнай і здольнай да сумесных рашэнняў у новых умовах, калі ўнікаюць усё новыя праблемы пасляваеннага перыяда? Няўдача лонданскай нарады пяці міністраў з'явілася пэўнай перасцярогай на конт гэтага.

Але затrudненні ў англа-савецка-амерыканскай кааліцыі бывалі ў часе вайны. Аднак хоць і не заўсёды адразу, кааліцыя трох дзяржаў умела знаходзіць правільнае рашэнне чарговай задачы ў інтарэсах усёй антыгитлераўскай кааліцыі вялікіх і малых дзяржаў, лічачыся таксама з неабходнасцю далейшага ўма-

цавання супрацоўніцтва вялікіх дэмакратычных дзяржаў.

У гэтым годзе створана, нарэшце, новая міжнародная арганізацыя „Аб'яднаныя Нацыі“. Яна стваралася па ініцыятыве англа-савецка-амерыканскай кааліцыі, якая тым самым узяла на сябе галоўную адказнасць за вынікі яе будучай работы. Нам вясна, што арганізацыя „Аб'яднаныя Нацыі“ не павінна быць падобна на Лігу Нацый, якая аказалася зусім няздольнай у пытаннях процістаяння агрэсіі і ў арганізацыі сіл супраціўлення ўзнікшай агрэсіі. Новая арганізацыя не павінна стаць і зброяй якой-небудзь вялікай дзяржавы таму, што прэтэнзія на кіруючую ролю якой-небудзь адной дзяржавы ў агульных сусветных справах негрунтоўна ў такой-

жа меры, як і прэтэнзія на сусветнае панаванне. Толькі сумесныя намаганні тых дзяржаў, якія вынеслі на сваіх плячах цяжар вайны і забеспечылі перамогу дэмакратычных краін над фашызмам, толькі такое супрацоўніцтва можа садзейнічаць поспехам работы новай міжнароднай арганізацыі на карысць працяглага міру. Для гэтага недастаткова выказвання добрых пажаданняў. Трэба яшчэ даказаць здольнасць да такога роду супрацоўніцтва ў інтарэсах усіх міралюбівых дзяржаў. Савецкі Саюз быў і будзе надзейным аплотам у абароне міру і бяспекі народаў і гатоў гэта даказаць не на словах, а на справе: (Працяглыя апладысменты).

### III.

## Далейшае ўмацаванне савецкай дзяржавы і развіццё савецкай дэмакратыі

Чатырохгадовая вайна з Германіяй была выпрабаваннем усіх сіл савецкай дзяржавы. Савецкі Саюз з часцю вытрымаў гэтае выпрабаванне. Зноў і зноў здзейсніліся словы Вялікага, неўміручага Леніна:

„Ніколі не перамогуць таго народа, у якіх рабочыя і сяляне ў большасці сваёй пазналі, адчувалі і ўбачылі, што яны адстаяваюць сваю, Савецкую ўладу—ўладу працоўных, што адстаяваюць тую справу, перамога якой ім і іх дзеям забяспечыць магчымасць карыстацца ўсімі багаццямі культуры, усімі стварэннямі чалавечай працы“. (Апладысменты).

Чырвоная Армія выйшла з вайны са славай пераможца.

Яна ўзмацнела, як узброеная сіла, і стала яшчэ больш моцнай сваім савецкім баявым духам. З яе радоў зараз вяртаюцца дамоў да мірнай працы мільёны людзей, якія так патрэбны калгасам, фабрыкам, заводам і ўсёй нашай радзіме, прыступіўшай цяпер да ажыццяўлення вялікіх задач новага ўздыму сацыялістычнага будаўніцтва. Савецкі народ згуртаван цяпер вакол сваёй партыі, як ніколі раней, і арганізаванымі радамі ідзе ўперад пад кіраўніцтвам партыі Леніна—Сталіна. Гэта наша пчасце, што ў цяжкія годы вайны Чырвоную Армію і савецкі народ вёў уперад мудры і выпрабаваны правадыр Савецкага Саюза—Вялікі Сталін. (Бурныя, доўга незмаўкаючыя апладысменты ўсе устаюць). З імем Генералісімуса Сталіна ўвойдуць у гісторыю нашай

краіны і ў сусветную гісторыю слаўныя перамогі нашай арміі. (Бурныя, працяглыя апладысменты). Пад кіраўніцтвам Сталіна, вялікага правадыра і арганізатара, мы прыступілі цяпер да мірнага будаўніцтва, каб дабіцца сапраўднага росквіту сіл сацыялістычнага грамадства і апраўдаць лепшыя надзеі нашых прыяцеляў ва ўсім свеце. (Працяглыя апладысменты).

Усе ведаюць, як моцна ўзрос міжнародны аўтэрытэт СССР. Гэта стала магчымым дзякуючы ваенным, эканамічным і палітычным поспехам нашай краіны. Год таму назад таварыш Сталін выказаў гэта славамі:

„Падобна таму, як Чырвоная Армія ў працяглай і цяжкай барацьбе адзін на адзін атрымала ваенную перамогу

\*) Працяг. Пачатак глядзі ў № 47 (67).



## Працяг даклада В. М. МОЛАТАВА

над фашысцкімі войскамі, прапаўнікі савецкага тылу ў сваім адзінаборстве з гітлераўскай Германіяй і яе саўдзелінікамі атрымалі эканамічную перамогу над ворагам.

Таварыш Сталін сказаў таксама: „У ходзе вайны гітлераўцы панеслі не толькі ваеннае, але і маральна-палітычнае паражэнне“. Вайна ўсім паказала, як вырасла і ўзмацнела наша краіна ў ваенна-эканамічных адносінах. У няменнай меры вайна паказала і тое, як моцна ўзрос Савецкі Саюз у вачах другіх народаў у моральна-палітычных адносінах.

Мы перажылі і выключныя эканамічныя цяжкасці ў першыя годы вайны, і ўсё такі наша краіна аказалася здольнай забяспечыць усім неабходным нашу гераічную армію, у тым ліку першакласным узброеннем, пераўзыходзіўшым па якасці зброю ворага. Цярпячы нястачы і нягоды ваеннага часу, савецкія людзі працавалі не пакладаючы рук. І мы павінны аддаць належнае нашым работнікам у тылу, асабліва самаадданай савецкай жанчыне, беззаветна адданай Радзіме савецкай моладзі. (Працяглыя апладысменты). Дзякуючы гэтаму нам удалося падтрымаць жыццёвы ўзровень нашага народа у цяжкі ваенны час.

Мільёны сыноў рабочага класа былі мабілізаваны і змагаліся на фронце. Але заводы і фабрыкі прадаўжалі працаваць, папоўніліся новымі кадрамі, асабліва за кошт жанчын і моладзі. За год вайны пабудавана нямала новых заводаў, электрастанцый, шахт, чыгуначных пудей, што рабілася, галоўным чынам, ва ўсходніх раёнах краіны. Соцыялістычнае спаборніцтва і яго новыя формы падняцця прадукцыйнасці працы няўменна аставаліся ў цэнтры клопатаў перадавых рабочых і ўсяго рабочага класа. Прафесіянальныя саюзы і другія рабочыя арганізацыі вялі напружаную арганізатарскую і выхавальную работу ў рабочых масах. Рабочыя і работніцы працавалі больш чым у даваенны час. У выні-

ку гэтага многія цяжкасці былі пераадолены.

Калгаснае сялянства паказала ў год вайны сваю налічную свядомасць і калгасную арганізаванасць у сельскай гаспадарцы. Сяляне і сялянкі добра зразумелі цяпер значэнне сацыялістычнага спаборніцтва ў калгасах і многасе зрабілі для таго, каб папоўніць тыя велізарныя страты, якія былі нанесены сельскай гаспадарцы часовым захопам нямецкімі акупантамі часткі тэрыторыі нашай краіны. Усё гэта дало нам магчымасць пражыць год вайны з надзейнымі запасамі хлеба і забяспечыць сельгаспадарчай сыравінай неабходныя прадпрыемствы прамісловасці. Справіцца з гэтай задачай было нялёгка, асабліва, калі ўспомніць, што рады нашай Чырвонай Арміі складаліся ў большай сваёй частцы з калгаснікаў.

Мы справіліся з задачай фронту і тылу ў ваенны час таксама таму, што і савецкая інтэлігенцыя выканала свой абавязак перад Радзімай. Вайна наглядна паказала, чым стала інтэлігенцыя за год Савецкай улады. Ужо не чуваць разгавораў аб старой і новай інтэлігенцыі. Гэтая праблема знята самім жыццём. У пераважнай большасці інтэлігенцыя чэсна і паспяхова выконвае свае выскія абавязкі ў справе арганізацыі гаспадарчай работы, у справе выхавання новых кадраў спецыялістаў, у справе аховы здароўя і павышэння культурнага ўзроўню насельніцтва. З вялікім задавальненнем мы можам цяпер сказаць, што савецкая інтэлігенцыя дастойна свайго народа і верна служыць сваёй Радзіме. (Апладысменты).

Дружба народаў Савецкага Саюза ўзмацнела за год вайны. Наша многанациональная дзяржава, з яе адрозненнямі ў мове, быце, культуры і гісторыі, стала яшчэ больш згуртаванай, яшчэ больш зблізілася савецкія народы адзін з другім. Нікая другая многанациональная дзяржава не вытрымала б тых выпрабаванняў, праз якія мы прайшлі ў год вайны. Толькі наша дзяржава, дзе няма месца экспла-

атацыі чалавека, дзе няма процістаячых адзін другому класаў, а рабочыя, сяляне і інтэлігенцыя ў якасці роўнапраўных грамадзян кіруюць як мясцовымі справамі, так і дзяржавай, — толькі такая дзяржава, а зусім не старая дваранска-купецкая Расія, магла вытрымаць нашэсце немцаў у цяжкія 1941—1942 год, разбіць сваімі сіламі зрываўнага ворага, выкінуць яго з межаў сваёй тэрыторыі і, апрача таго, аказаць магутную дапамогу другім народам у справе іх вызвалення ад чужаземных прыгнятальнікаў. У нашай краіне няма цяпер прыгнечаных або няроўнапраўных народаў якія яшчэ нядаўна, пры рэжыме царызма, знаходзіліся ў становішчы калоній і поўкалоній. У савецкай дзяржаве за ўсімі народамі прызнана права на незалежнасць і свабоднае нацыянальнае развіццё. Усе народы выходзяць у духу дружбы і павагі адзін да другога, а таксама прызнання заслуг кожнага народа ў аднаведнасці з яго намаганнямі ў справе развіцця сваёй нацыянальнай культуры і ў справе далейшага ўздыму савецкай дзяржавы ў цэлым.

У актыўнасці нашых шматлікіх профсаюнных, вытворчых, культурных, спартыўных і іншых рабочых арганізацый, у стварэнні калгасаў, еднавчых многаміліённае савецкае сялянства на ўсёй вялікай тэрыторыі Савецкага Саюза ў няўхільным росце сацыялістычнага спаборніцтва на фабрыках і заводах, у калгасах і саўгасах, у шахтах і на чыгунках. — за ўсім гэтым відаць росквіт сапраўды народнага дэмакратызма, якога мы няведалі ў стары час і якога не можа быць ні ў адной другой дзяржаве, падзеленай на класы прыгнятальнікаў і прыгнечаных, з чым ужо даўно скончыла Савецкая ўлада ў нашай краіне. У хуткім росце культурнага жыцця нашай краіны і ў тым факце, што цяпер інтэлігенцыя, як перадавая і найбольш культурная частка, злілася са сваім народам, падняўшым тым самым

(Працяг на 3-й стар.).



## Працяг даклада В. М. МОЛАТАВА

маральна-палітычнае адзінства савецкага грамадства на яшчэ больш высокую ступень — ва ўсім гэтым нельга не бачыць новага ўздыму савецкага дэмакратызма, акрыляючага нас новымі надзеямі і ўпэўненасцю адносна будучага нашай краіны. У тым што Савецкія забеспечылі ўсім народам нашых краін ўздым нацыянальнай культуры, актыўныя клопаты аб выхаванні нацыянальных талентаў і растучую дружбу і брацкую ўзаемадапамогу паміж роўнапраўнымі савецкімі народамі, чаго не была ў старой Расіі і чаго яшчэ няма ў іншых краінах ні пры рэжымах манархіі, ні пры рэжыме рэспублікі, — у гэтым мы бачым ўсёперамагаючую сілу савецкай дэмакратыі, яе вялікае значэнне для сапраўды прагрэсіўнага развіцця народаў. Набліжаючы сіла савецкага дэмакратызма і, патхніваючы на поўгі, савецкі патрыятызм асабліва сказаліся ў год вайны. Савецкія людзі шчаслівы тым, што дзякуючы Кастрычніцкай рэвалюцыі, выратаваўшай нашу краіну ад пазвядзення яе да разраду другарадных дзяржаў, былі вызвалены скаваныя двараўска-буржуазна-памешчыцкім рэжымам сілы народаў, атрымаўшых нябачаны раней магчымасці развіцця на аснове ўлады Саветаў. Вось чаму ў нашай перамозе над фашызмам мы бачым, разам з тым, вялікую перамогу савецкай дэмакратыі.

У ходзе вайны савецкія людзі павінны былі шагнуць далёка за рубяжы сваёй краіны. Упорнае супраціўленне фашызма прымусіла нашы войскі ўступіць у граніцы раду замежных дзяржаў, бліжэй пазнаць жыццё іх сёл і гарадоў і дайесці на захадзе да такіх сталіц, як Вена, Будапешт, Берлін. Ва ўсіх гэтых дзяржавах, у тым ліку і ў тых, якія ўчора былі на баку фашызма, савецкія людзі лёгка знайшлі агульную мову з працоўнымі класамі і дэмакратычнымі кругамі. Ад савец-

кіх людзей нельга было, вядома, чакаць, каб яны разглядалі, як сваіх прыцэляў, уцараных ворагаў з лагера слуг фашызма і з верхушкі грамадства, якая падтрымлівала ся фашысцкай уладай. Вядома, знаёмства з бытам другіх народаў прынясе нашым людзям сваё карысць і расшырыць іх прадстаўленні. Цікава, аднак, што савецкія людзі вяртаюцца дамоў з яшчэ больш гарачым пачуццём адданасці сваёй Радзіме і савецкай уладзе. (Працяглыя апладысменты).

Савецкая ўлада моцная сваёй блізкасцю да народа. У адрозненне ад парламенцкай дэмакратыі, савецкая дэмакратыя носіць сапраўды народны характар. Савецкай дзяржаве, як дзяржаве новага тыпу, уласцівы таму задачы, якія не ўласцівы дзяржавам старога тыпу. Так, у абавязкі савецкай дзяржавы ўваходзяць задачы палітычнага выхавання народа ў духу абароны інтарэсаў міру ва ўсім свеце, у духу ўстанаўлення дружбы і супрацоўніцтва паміж народамі, што не толькі не выключае, а, наадварот, прадпалагае неабходнасць выкрыцця ўсякіх спроб падрыхтоўкі новай агрэсіі і адраджэння фашызма, аб чым нельга-забываць у пасляваенныя годы. На Савецкай Канстытуцыі з'яўляецца элічывствам пропаведзь варожасці паміж расамі і нацыямі, антысемітызм і да т. п., як не дапусканне ў нашым друку выхваленне забойстваў, грабляжоў і гвалту над чалавекам. Такого роду „абмежаванні“ ва ўмовах савецкай дэмакратыі так-жа натуральны, як на жаль, натуральнымі з'яўляюцца для некаторых дзяржаў якраз процілеглыя рэчы. У некаторых краінах свабода слова і друку ўсё яшчэ разумеенца так, што праджымым слугам фашызма не прыходзіцца нават надзяваць маскі, каб восці раз'юшаную прапаганду агрэсіі і фашыз-

ма, хоць народы ўсіх частак свету ўжо запалілі каласальную цану сваёй крывёю і нястачамі за дапушчаны раней разгул сусветнай агрэсіі і фашызма. Не кожнай дзяржаве пад сілу ўзяць на сябе задачу палітычнага выхавання народа, а калі фашысцкія дзяржавы браліся за гэта, то не выходзіла нічога іншага, апрача гвалту над духоўным жыццём, культурай і правамі народа. Перавагі савецкай дэмакратыі даказаны асабліва наглядна Савецкім Саюзам у год вайны. СССР прайшоў праз агонь ваенных выпрабаванняў і яшчэ ўзмацніў як сапраўды народная дзяржава. Як вядома, асабліва адказнасць за справу палітычнага выхавання народа ў нашай краіне ляжыць на большавіцкай партыі. Паспехамі ў гэтай справе мы абавязаны, перш за ўсё, нашай вялікай партыі. Вось чаму савецкі народ укладвае глыбокі сэнс у словы аб правяду большавіцкай партыі, гаворачы з удзячнасцю і вялікай любоўю: „наш настаўнік, наш бацька, наш правадыр — таварыш Сталін“. (Бурная, працяглая авацыя. Усе устаюць).

Мы набліжася да новых выбараў у Вярхоўны Совет СССР. Новыя ўсеагульныя выбары-будуць праходзіць пасля ўсіх выпрабаванняў савецкай дзяржавы ў вялікай Айчыннай вайне. Наш народ прыдзе да выбарчых урнаў з накопленым за гэтыя годы велізарным палітычным вопытам, многа перадумаўшы аб лёсе сваёй Радзімы, аб падзеях у Еўропе і ва ўсім свеце, Большавіцкая партыя разам з шырокімі кругамі беспартыйнага савецкага актыва рыхтуецца да гэтых выбараў, бачачы ў іх важнейшае праяўленне савецкай дэмакратыі і яшчэ адзін магутны сродак згуртавання нашага народа і далейшага ўмацавання савецкай дзяржавы.

## IV. Пераход да мірнага будаўніцтва і нашы задачы

Наша краіна перайшла да мірнага будаўніцтва. Перад усім народам паўсталі новыя вялікія задачы.

Мы, вядома, удзелім неабходную ўвагу і новым тэрыторыям, увайшоўшым у састаў СССР. Як вядома, вораг,

які ўварваўся ў нашу краіну, перашкодзіў нам удзяліць на-

(Працяг на 4-й стар.)



## Працяг даклада В. М. МОЛАТАВА

лежнюю ўвагу ўпарадкаванню Заходняй Украіны і Заходняй Беларусі, якія да вайны знаходзіліся ў саставе Савецкага Саюза зусім нядоўга.

Цяпер па дагавору з Польшчай, устаноўлена новая савецка-польская граніца. У выніку гэтага канчаткова ўз'яднаны ўсе тэрыторыі, населеныя беларусамі, у адзіную Савецкую Беларусь, якая можа ўпаўнаважана існаваць уперад на шляху свайго свабоднага нацыянальнага развіцця. Як вядома, у сілу дагавора з Чэхаславакіяй, і Закарпацкая Украіна ўвайшла, нарэшце, у састаў нашай дзяржавы, і цяпер Савецкая Украіна еднае поўнаасцю ўсе украінскія тэрыторыі, аб чым стагоддзямі марылі нашы браты-украінцы. Па дагавору з Румыніяй Савецкая Малдавія таксама поўнаасцю аб'яднала тэрыторыі з насельніцтвам малдаван, што адкрывае шырокія магчымасці для яго далейшага нацыянальнага развіцця. Заходняя граніца нашай краіны расшыраена таксама за лік далучэння да Савецкага Саюза абласці Кенігсберга, што дае нам уладанне добрым незамярзаючым портам у Балтыйскім моры. У Прыбалтыцы адноўлены Савецкая Літва, Савецкая Латвія, Савецкая Эстонія. Такія абрысы цяперашняй нашай заходняй граніцы, што мае важнейшае значэнне з пункту погляду забяспечання бяспекі Савецкага Саюза.

На паўночным захадзе мы аднавілі нашу граніцу з Фінляндіяй у адпаведнасці з савецка-фінскім мірным дагаворам 1940 года. Апрача таго, на поўначы Савецкаму Саюзу вернута тэрыторыя раёна Печэнгі (Петсамо).

Нарэшце, аб Далёкім Усходзе. Тут да Савецкага Саюза пераходзіць паўднёвая частка Сахаліна і Курыльскія астравы, што мае важнае значэнне для бяспекі Савецкага Саюза на Усходзе. Астатца напаміць аб аднаўленні правоў нашай дзяржавы на чыгунку ў Маньчжуріі, а таксама аб аднаўленні нашых правоў на раёны Порт-Артура і Дальня-

га ў паўднёвай частцы Маньчжуріі.

Усім гэтым раёнам, а таксама раёну нашай ваенна-марской базы ў Паркала-Удэ на тэрыторыі Фінляндыі, мы павінны ўдзяліць належную ўвагу, і, паколькі справа ідзе аб новых савецкіх тэрыторыях, — да іх патрэбна ўзмацненая ўвага з боку нашай дзяржавы.

Мы павінны вырашыць, як мага хутчэй, неадкладныя задачы адносна тых савецкіх тэрыторый, якія часова знаходзіліся пад акупацыяй варажых армій. Немцы пакінулі пасля сябе многа разбураных гарадоў і тысячы разбураных і аграбленых сёл і вёсак. Адрэзаны пасля выгнання захопнікаў тут пачалася ўсюды аднаўленчая работа. Але выканана пакуль толькі меншая частка справы. Намаганні ўсяго савецкага народа, усіх савецкіх рэспублік павінны быць накіраваны на тое, каб дапамагчы хутчэйшаму і поўнаму аднаўленню гаспадарчага і культурнага жыцця гэтых раёнаў. Аднаўленне заводаў і фабрык, аднаўленне калгасаў, машына-трактарных станцый і саўгасаў, аднаўленне школ і больніц і аднаўленне жылых дамоў, каб даць магчымасці кожнаму гарадскому і сельскаму жыхару гэтых месцаў зноў мець свой прытулак і ўстроіць сваю сям'ю, — усё гэта з'яўляецца неадкладнай нашай справай.

Неабходна, каб клопаты аб людзях, якія ваявалі і цяпер вяртаюцца з арміі дамоў, а таксама клопаты аб інвалідах, клопаты аб асірацеўшых сем'ях воінаў Чырвонай Арміі лічыліся важнейшым абавязкам савецкіх і профсаюзных, партыйных і комсамольскіх арганізацый, а таксама калгасаў і іх арганізацый у вёсцы. Мы павінны зрабіць усё для таго, каб паспяхова справіцца з гэтай адказнай задачай і залячыць раны вайны як мага хутчэй. Такая яшчэ адна неадкладная задача.

Цяпер жа мы павінны ўзяцца за рашэнне карэняй задачы па ўздыму народнай гаспадаркі, каб у некалькі год

значна пераўзыйсці даважны ўзровень гаспадарчага развіцця краіны і забяспечыць значнае павышэнне жыццёвага ўзроўню ўсяго насельніцтва. У гэтым сэнсе нядаўна апублікаванага рашэння партыі і ўрада аб выпрацоўцы пяцігадовага плана аднаўлення і развіцця народнай гаспадаркі СССР на 1946—1950 год, а таксама адпаведнага плана аднаўлення і развіцця чыгуначнага транспарта. Наш народ добра ведае сілу Сталінскіх пяцігодак, стварыўшых магутнасць нашай дзяржавы і забяспечыўшых нашу перамогу. Нам патрэбны новы ўздым цяжкай прамысловасці, каб забяспечыць краіну металам, вугалем, нафтай, паравозамі, вагонамі, трактарамі, сельскагаспадарчымі машынамі, аўтамабілімі, рознымі суднамі, электрастанцыямі і многім іншым. Насельніцтва сёл і гарадоў чакае значнага павелічэння тавараў шырокага спажывання, а таксама палепшання забяспечання прадуктамі харчавання. Здавальненне патрэб калгасаў і запасаў сельскай гаспадаркі наспела як ніколі. Нашы культурныя запатрабаванні ўзраслі і сталі значна больш рознастайнымі. Ні на хвіліну нельга забываць і аб нашых вялікіх абавязках паспраўдзімаму забяспечыць патрэбы абароны краіны, патрэбы Чырвонай Арміі і патрэбы Ваенна-Марскога Флота. У нас няма і не будзе беспрацоўя. У нашай краіне ўсе маюць работу, таму што ў нас — дзяржава працоўных. Нам трэба больш думаць аб тым, як правільней арганізаваць працу ў прамысловасці, у сельскай гаспадарцы, на транспарце і ва ўсіх нашых установах, каб прадукцыйнасць працы савецкага чалавека і якасць яго работы дасягнулі найлепшых вынікаў.

(Працяг у наступным нумары).

В. а. рэдактара Е. Д. ПАПОВА.